

WERKLOOSHEID IN WEST-VLAANDEREN

De economische recessie welke in de loop van 1958-1959 de werkloosheid in West-Vlaanderen op een hoog peil bracht, heeft in de loop van het tweede kwartaal 1959 een keerpunt bereikt. De werkloosheidscijfers wijzen vanaf mei 1959 op een verbetering van de conjunctuur, om vanaf augustus 1959 definitief op een herleving van de economische bedrijvigheid te

101

wijzen. In april 1959 lag de totale werkloosheid in West-Vlaanderen (32.525) nog aanzienlijk boven het peil van de overeenkomstige maand in 1958 (27.303); het aantal gedeeltelijke en toevallige werklozen (9.322 eenheden) beliep echter 1.198 eenheden minder dan in april 1958. Tijdens de drie volgende maanden werden telkens nog meer volledige werklozen geteld dan in mei, juni en juli 1958, doch de verschillen werden voortdurend kleiner; de gedeeltelijke en toevallige werkloosheid nam eveneens regelmatig verder af. Deze verbetering van de economische situatie schreed verder, waardoor de volledige werklozen langzamerhand in het produktieproces werden ingeschakeld. In augustus 1959 werden nog 13.381 volledige werklozen geteld tegenover 13.471 in augustus 1958; voor september belopen de overeenkomstige cijfers respectievelijk 14.827 en 15.161. Ook de gedeeltelijke en toevallige werkloosheid vertoont een dalende lijn; tegenover 6.842 gedeeltelijke en toevallige werklozen in augustus 1958 en 6.644 in september 1958 werden er in augustus 1959 nog slechts 3.963 geteld en 4.359 in september 1959.

Einde september 1959 lag de totale werkloosheid 12,0 % lager dan einde september 1958 (19.186 tegenover 21.805). De herleving van de economische bedrijvigheid tekende zich het eerst af in de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt, en werd slechts langzaam gevolgd in de overige arrondissementen. Eens te meer blijkt hieruit de conjunctuurgevoeligheid van de arbeidsmarkt in deze gewesten door de oriëntatie op de textielnijverheid van eigen streek en van Noord-Frankrijk.

W.E.S.